

вода на много места се използват изискани струйки парфюм“. Тъй като не само ръсенето с вода, но и пръскането с парфюм е дошло от древна Индия (и въобще преобладава на Изток), много вероятно е циганите, без които не минава нито един празник, да са донесли този „свещен“ обичай в Източна Европа. В последно време той е стигнал до Лондон, както се вижда от следващата извадка от „Сейнт Джеймс Газет“ от април 1889 г.

„Най-новото оръжие, което всява ужас в Уест Енд е „ароматният револвер“. Употребата му е проста. Обядвате и след това отивате на разходка в парка с вашия никелиран ароматен пистолет в джоб. Имате желание да се повеселите, приближавате се до някоя жена, вадите оръжието, натискате спусъка и само след миг тя е подгизнала, но не в кръв, а в миризма, толкова неприятна, че е почти смъртоносна. Г-н Андрю Кинг, който се позабавлявал по този начин, бил глобен с 10 шилинга на улица Марлборо. Да се надяваме, че и револверът му е бил конфискуван“.

Един от начините да се разпита съдбата по любовните въпроси е да се разполови ябълка с остър нож; ако успеете да го направите, без да разрежете нито една семка, желанието на сърцето ще бъде изпълнено. Още отколе в много земи ябълката се е свързвала с любовта, мъдростта и врачуването. Веднъж в Германия едно добре оформено дете било омагьосано и тялото му се прегърбило и изкривило; по съвета на един монах майката разрязала ябълка на три парчета и накарала детето да ги изяде, след което то се оправило. В Илцах, в Елзас, съществува обичай, наречен „Andresle“. В навечерието на свети Андрей девойка трябва да вземе ябълка от някоя вдовица, но без да ѝ благодари. Както и в Унгария, тя трябва да я разполови и да изяде едната половина преди полунощ, а другата – след; тогава ще ѝ се присъни бъдещият ѝ съпруг. А ето и още едно любовно заклинание с разрязана ябълка, дадено от Шайбле¹⁹⁰ („Die gute alte Zeit“, Щутгарт, 1847 г., с. 297):

¹⁹⁰ Йохан Шайбле – антиквар. Съставил 12-томника „Манастирът“ (Das Kloster) – колекция от магически и окултни текстове, народни балади и фолклор, популярни суеверия и приказки от германския Ренесанс, издадени в Щутгарт през 1845–1849 г. Том VI – „Die gute alte Zeit“ („Доброто старо време“), 1847 г., по колекция ръкописи на Вилхелм фон Райнхол – б. пр.